

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੋ.

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਆਇਤਾਂ

ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦਾ RSA 1307

ਫਰਵਰੀ, 16, 1968

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਐਕਸ)— ਐੱਸ. 9— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ **ਦੁਆਰਾ** ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ — ਮਾਮਲਾ, ਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ — ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਕੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ. ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੋਧਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 80, 81, 82, 83 ਅਤੇ 84 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਫਲ ਧਿਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 1965 , ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਸੀ ਐਲ ਅਖਨਪਾਲ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਲਈ IS V IMAL ਹੈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ■ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੀ; ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ 49 ਕਨਾਲ ਮਾਪਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੀ। ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?
- (2) ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (3) ਰਾਹਤ.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਸੀ

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, (ਟੋਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਮੁਦਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ *ipse loci* ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੀ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸੋਲਨ ਬਨਾਮ ਬੋਲੂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 22 ਜੂਨ, 1963 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਉੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਘੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 361

ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 80, 81, 82, 83 ਅਤੇ 84 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ- ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"।

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਲਨ ਬਨਾਮ ਥੋਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਜੋ ਮੁਦਈ ਸੀ ਉਹ ਭਗਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਿਮਲਾ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਉਤਪਾਦ ਸੌਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਚੂੜ ਕੋਲੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ 'ਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਬਾਰੂ ਬਨਾਮ ਨਿਆਦਰ (2) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

'ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਪੱਟੀ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹੌਰ 217

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5, 6, 7 ਜਾਂ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੱਖਿਆ;

“ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮਿਤਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਸਦੇ ਫੈਕਟੋ ਓਕੂ ਪੈਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਜੇਕਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ, ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ, ਸਹਾਇਕ. ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਦ

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਗਲਤ ਸੀ; ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਲ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਮਾਲ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 80, 81, 82, 83 ਅਤੇ 84 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਅਸਫਲ ਧਿਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 25 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫਟਕਲ

ਪੀਡੀ ਸਰਮਾ ਜੇ.

ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ ਚੋਪੜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਦੀ

ਬਨਾਮ

ਅਤੇ

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2351

23 ਫਰਵਰੀ 1966

ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1965— ਨਿਯਮ 10(4)- - ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।